

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

*„Mert Isten nem azért küldte el
a Fiút a világba, hogy elítélje a világot,
hanem hogy üdvözüljön a világ általa.”*

(János 3,17)

TARTALOM

A szent negyven nap a családban	1	Újraépítésünk első találkozója	11	A Cédrus 20 éve	16
A Szűzanya Jézushoz vezet	2	Egyháztanács	12	Pásztorjáték, ahogyan mi láttuk...	18
A lélek felemelkedése I. rész	6	Kórusaink		Kilenced	19
Számodra mit jelent a feltámadás?	8	vendégszereplésben	13	Jézus kedves kis Barátja!	20
Egy hiteles életminta	9	Málenkij robot emléktúra	15	Gyermekeink mondták, tettek...	22
Értünk Általa	10			Marosi ízek	24

ELŐSZÓ

Hamvazószerdával az egyházi év legjelentősebb időszakába veszi kezdetét. A nagyböjti hetek misztikus dinamikája, a böjt, az imádság és a jó cselekedetek gyakorlása megnyitja szívünkben az utat az önfeláldozó szeretet előtt. Krisztus hívását követve lehetőségünk van személyes életünkön keresztül nekünk is igent mondani a kereszttúra és hittel remélni a feltámadás örömét.

Lelkiségi rovatunk írásai gazdagon kínálnak lehetőséget az egész család számára felkészülni a húsvét igazi ünnepére. A szent negyven nap ajánlásain keresztül felfedezhetjük Jézus jelenlétét a hétköznapi életünkben. A böjtről és az elmélyült imádságról szóló összeállításaink pedig segítik a lélek felemelkedését Istenhez.

A gyermekeknek ajánlott oldalak ezúttal a Szűzanya szerető kegyelmén keresztül a rendszeres imára és az apró áldozatok felvállalására hívja a kicsiket és nagyokat egyaránt.

Szerkesztőségünk kegyelmekben gazdag nagyböjtöt és áldott húsvéti ünnepeket kíván olvasói számára!

Turjányi Emese

A SZENT NEGYVEN NAP A CSALÁDBAN

Kedves Olvasó! Fontosnak tartom, hogy tervezett legyen a nagyböjtünk. Az alábbi gondolatok alapvetően családoknak szólnak, amiből egyéni elhatározásokat is tehetünk. A lényeg, hogy akár egyedül, akár több családtag vagy az egész család *közösen* ünnepelje a szent negyven napot, hogy Jézus *közöttünk lehessen* (vö.Mt 18,20).

a.) Közös családi ima:

(Tervezzük meg, milyen külső formák lehetnek segítségünkre a lakásban, amelyek a szent negyven napra, s annak titkaira emlékeztetnek, illetve a gyermekekkel mondott családi közös imához is keretet szolgáltatnak... Pl. házi oltár, lila terítő, kereszt, töviskoszorú, gyertya stb.)

Amint az adventi koszorú körül sok család ül össze hetente (néhol hetente többször, vagy naponta) imádkozni, hasonlóan próbáljunk a szent negyven nap alatt is leülni pl. gyertya és töviskoszorú körül, hogy közösen imádkozzunk, beszélgessünk - a nagyböjt titkairól.

b.) Választhatunk közös elhatározásokat, pl.:

- péntekenként kenyér-víz vacsora (s ennek árát felajánljuk szegények javára);
- közös családi erénygyűjtő lap (pl. rajzolt töviskoszorúval, melynek töviseit a gyermekek, illetve a családtagok minden jócselekedet alkalmával virággá alakíthatják, lásd 23. oldal);
- esetleg egy másik TV mentes nap - közös családi játék céljára;
- közös keresztút, rózsafüzér a fájdalmas titkokkal;
- néhány nap nézzük át ruháinkat, játékaikat, könyveinket, s feleslegünket adjuk oda valakiknek vagy a karitásznak;
- ki-ki ápolja kapcsolatait közössége tagjaival - kiscsoporttal, hittanosokkal stb. - másik napon a rokonokkal vagy a hittől távolabb állókkal... (lehet változtatva minden napra más személyért élni);
- figyeljünk lakásunk szépségére, hogy Isten Országát tükrözze;
- vegyük észre családtagjainkban, ami szép, s este beszéljük meg.
- heti TV-mentes este - amikor a család közös imát, „liturgiát” tart pl. az alábbi rend szerint;

A családi összejövetelek liturgiája hasonló, mint az adventi koszorú körüli liturgia:

1. *Nagyböjti ének:* vö. Hozsanna: 58, 60, 63,70, 82 stb.
2. *Szentírásolvasás:* választhatók János első levelének ré-

szei, vagy a napi olvasmányok, vagy az elmúlt vagy következő vasárnap olvasmányai; vagy pl.: Iz 1,16-20; 42,1-7; 49,8-15; 50, 4-9; 58,6-11; Jer 17,5-10; Mt 1, 16-18; 5,20-26;18; 21.35; 25,31-46; Lk 18,9-14;

3. *Beszélgetés:* arról, hogyan éltük a szent negyven nap utóbbi idejét, illetve beszélhetünk ennek a lapnak gondolatáiról. Gyermekekkel érdemes arról is beszélni, hogy egy - egy családtag mit tehet a családért, annak szeretetteljes egységéért, a lakás harmóniájáért.

4. *Befejezés:* imádság - akár olyan, amit saját szavainkkal fogalmazunk meg, akár a Miatyánk; vagy egy ének.

Mínél teljesebb odaadással éljük a szent negyven napot, annál inkább kell átmennünk kisebb nagyobb meghalásokon (nagypénteken) s annál teljesebben fogunk egyesülni húsvét titkával: az értünk meghalt, s halálában is a feltámadást hordozó Jézussal. Annál inkább tapasztaljuk a Lélek kiáradását saját lelkünkbe és másokéba. S annál mélyebben szólal meg egyszer csak a lelkünkben Jézus a Lélekben: Atyám! Ez a jó felkészülés húsvét ünnepére - s egy húsvéti keresztény életre: arra, hogy életünkben folyamatosan uralkodjék a feltámadás titka és az Atya gyermekeinek öröme.

Ugyanakkor vigyázzunk, hogy ne tegyünk több elhatározást, mint amennyit Szabadon, Örömmel, Szeretettel (SZÖSZ) tudunk vállalni! De jó, ha minden napra vállalunk legalább egy-egy lemondást, és teszünk valamit szeretetből. Lemondásainkat kiválaszthatjuk az egész szent negyven napra vagy vállalhatjuk egy hétre, esetleg néhány napra.

*Áldott húsvéti készüléket kívánok!
István atya*

A SZŰZANYA JÉZUSHOZ VEZET

Az élet célja a Mennysorság! Nincs semmi más cél, ami ennél jelentősebb és igazabb lenne, ezért az életünket is úgy kell(ene) élnünk, hogy az *minden nap* a Menny felé irányuljon.

A nagyböjt olyan az éveink során, mint egy figyelemzavaró jel. Újra és újra jelez, hív, hogy forduljunk Isten felé. Hogy üressük ki magunkat, és adjuk oda magunkat Istennek teljesen – minél teljesebben. A medjugorjei üzenetekben a Szűzanya öt mankót, segítséget kínál ehhez, amelyeket Ő „köveknek” nevez. A jó Édesanya azt mondja, hogy *ezekkel biztos győzelmet arathatunk* „a Góliát” felett. Talán hallottunk már ezekről, sőt, talán tudjuk is mik ezek. Most a nagyböjtben, (újra) birtokba vehetjük e *köveket*, hogy aztán soha el ne engedjük őket, és valóban minél teljesebben Istené lehessünk, és Ő a miénk. Hiszen, aki tudja, hogy *kicsoda* Isten, és hogy Nélküle semmit sem tehetünk, de Vele mindent megnyerünk, az bizonyosan ragaszkodni is fog e kincsekhez, mert Istené akar lenni.

Az első kő: a szívből jövő ima. Mondhatjuk, hogy a hit és minden keresztény cselekmény ima nélkül üres marad. Minden erre épül. Amilyen az imaéletünk, olyan lesz a hitünk, és a hitből fakadó tetteink. Az imádság adja egész keresztény életünk velejét. A Szűzanya mindenekelőtt a rózsafüzér imát kéri, de nagyböjtben fókuszálhatunk a kereszttúra is. Ezeket az imákat bizonyosan ismerjük, talán kívülről tudjuk is. *De vajon hogyan kell „szívből/szívvvel imádkozni”?*

A szív imája az Isten felé fordulás minél teljesebb foka. Amikor nem csak a szánk imádkozik, hanem a figyelmünk, az értelmünk, az akaratunk, az érzelmeink, vagy akár a testünk is. Az nem is kérdés, hogy mi értelme az imának! Az ima *A Kapcsolat* Istennek. Az ima: beszélgetés, közös élmények, együtt rezdülés, egymás vágyainak fürkészése, odaadás, befogadás, együtt hallgatás

– egyszóval szerelem Istennek. *Milyen az én szerelmem Istennek? Van szerelem bennem? Ha nincs, vágyom rá, hogy legyen? Ha van, az milyen mély, milyen erős? Mennyi időt szánok rá? És ha Vele vagyok, az milyen minőségű?* – ezeket a kérdéseket vizsgálhatjuk meg talán, ha szívvvel szeretnénk imádkozni. Mert, ahogy a szerelmünkkel vágyunk lenni álmainkban, úgy lehetünk Istenünkkel –

valóságosan. Ha ezt megvalósítjuk, akkor imádkozunk Szívvvel. És mindenünkkel.

A rózsafüzér és a kereszttúr csodálatos *eszközök* arra, hogy Istennek legyünk. Medret, irányt adnak az imáknak. Ha nem tudjuk, hogyan legyünk Vele, mivel töltjük az időt együtt, akkor ezek az imák segítenek ebben! A kötött részei adják a keretet, a sodrást. A tartalmat, – a mindig aktuálisan érintő, mindig friss, mindig jelenvaló tartalmat, amely aktuálisan szólít meg *engem* – ezeknek az imáknak a *szíve* adja, amely a rózsafüzérben a *titkok* sora, a kereszttúrban pedig a *stációk*é. Ahhoz, hogy ezek az imák megérinthessenek minket, nem rohanhatunk végig rajtuk! Meg kell állnunk bennük. Minden *titok* és minden *stáció* előtt el kell időznünk egy picit. Beléjük kell néznünk – mintha egy filmet néznénk. Engednünk kell, hogy a fantáziánk, a tudatunk, az ismereteink meg-elevenítsék előttünk őket. Jézus bennük él – ma is. Elérhető, megtapasztalható – most is. Beszél hozzánk általában – itt is.

Ebbe bele kell jönni, ki kell hozzá egy kicsit üresedni. Oda kell adni magunkat. Akarattal. Tudatosan. Mert, ha az „imánk” csak rólunk szól: ha csak mi beszélünk, ha közömbösek maradunk és csak letudjuk az imát, hogy meglegyen, semmi *hatása* nem lesz bennünk. Ha Isten-

nel *találkozunk* is az imában, annak lesz hatása, és akkor biztos, hogy szívvvel imádkoztunk! Ha az említett imáknál maradunk, és mondjuk egy *titok* vagy egy *stáció* mélyen megérint, akkor nyugodtan benne maradhatunk. Nem kell tovább mennünk. A megérintő részt forgassuk bátran a szívvünkben! Akár napokig – amíg ömlik ránk belőle az életet adó kegyelem.

Ha nagyböjtben a kereszttúr mindennapos, vagy legalább rendszeres imádkozására adjuk magunkat, egy-egy alkalommal léphetünk benne csupán 1-2-3 stációt is. Persze, végigjárhatjuk az egészet is. Minden állomás előtt álljunk meg, és mondjuk ki a stáció címét. Ha van hozzá képünk, nézzük a képet. Figyeljük, hogy mi érint meg belőle, és azt engedjük magunkba. Jézus ott lesz benne, és vezetni fog, keresztül a saját életünkön, amelyért, és amelyben *itt és most* is járja a Golgotát – amelyben újra és újra elesik velünk és értünk, amelyben engedi, hogy elítéljük, vagy megüssék, lemeztelenítsék, megalázzák és keresztre szegezzék. Ha Szívére hajtjuk az életünket ezekben az állomásokban, mélyen megerősít, megvigasztal bennünket és utat mutat, válaszokat ad. Szeret. Végtelenül szeret! Milyen csodálatos úgy imádkozni, hogy ez az Isteni Szeretet beömlhessen a szívvünkbe! Micsoda kegyelem, hogy imádkozhatunk így, és növekedhetünk ebben, egyre jobban megismerve Istent!

Második kő: a böjt. A böjt erősíti a hitet. A böjt gyakorlata segít minket az önkontrollunk erősítésében. Csak az az ember igazán szabad, aki képes az önuralomra, és így képes elveszíteni önmagát Istenért és felebarátaiért. *A böjt segít megszabadulni a függőségeinkből, az önzéseinkből, különösen a bűn rabságából. Megakadályozza, hogy rendetlen vágyaink irányítsanak, és haszontalanul élve eltékozzunk valódi javainkat, amelyekkel másokat szolgálhatnánk és segíthetnénk.* A böjt csodálatos hatása, hogy *segít kiüresedni, és a lényegre, az igazán lényegesre figyelni* – ez egyszerűen megtörténik velünk böjtölés közben.

De hogyan lehet „jól” böjtölni? Sokféle böjt van, és biztosan mind jó a maga nemében. A Szűzanya azonban a kenyéren és vízen való böjtölésre hív bennünket. Nem bonyolítja. A legegyszerűbb táplálékot kínálja, a „szegények eledelét”, amely minden háztartásban *van*, és amely nem kíván különösebb energiabefektetést a megvalósításhoz.

A böjtre rá kell hangolódni. Az első lépés mindig az elhatározás, amely sokkal nehezebb, mint maga a böjtölés. A cél azonban segít. Ha valaki böjtölni kezd, annak tudnia kell, hogy MIÉRT böjtöl. Ha megvan az az ok, ami fontos, az megtart. S ha közben elbizonytalanodunk, vagy akár elbukunk, segít, hogy újra döntést hozva folytassuk.

Tudni kell azt is, hogy mit okoz a böjt, milyen hatása van. Jézus azt tanítja, hogy bizonyos dolgok ellen csak imádkozva ÉS böjtölve lehet győzelmet aratni (Mk 9,29). A hittel végzett böjt és ima együttesen olyan megtisztító erejű cselekmény, amelynek felfoghatatlan hatása van: háborúkat állít meg, ördögöket űz ki, betegeket gyógyít, rabokat szabadít általa Isten – mibennünk is.

Az első legfontosabb szabály (ha lehet ilyet mondani)

tehát a reális cél kijelölése önmagunk előtt. Ha még soha nem böjtöltünk, nem biztos, hogy bölcs dolog belevágni egy 40 napos kenyér-víz böjtbe anélkül, hogy erre Isten egyértelműen meghívna minket. (Ha meghív, erőt is fog adni hozzá.) A hit világában soha nem a nagy teljesítmény a lényeg! *Mindig többet érnek a nagy szeretettel végzett kis tettek*, mint a látványos, hatalmas cselekedetek csekély szeretettel. Ezért őszintén mérlegelnünk kell – jó esetben a Szentlélek segítségével – hogy mi mekkora böjtöt vagyunk képesek felelősen vállalni. Mi az a mérték, amiben biztosan ki tudunk tartani szeretettel és szeretetből; nem feltétlenül önerőből, hanem Istenbe kapaszkodva. Lehet ez csupán heti egy ébredéstől-ebédig tartó böjt. De lehet egy 21 napos kenyér-víz böjt is. Nemcsak hogy különbözőek vagyunk, de azt is fontos tudatosítanunk, hogy

mindenki másra lehet meghívva most, ebben a nagyböjtben!!! Isten előtt ugyanannyit ér a kicsi és a sok, HA Ő hív minket. Ezért nem számít, hogy a másik mekkora böjtbe fogott. Az számít, amire én vagyok meghívva, amit én tartani tudok, és főleg, amit szeretetből végezni tudok. *A böjt célja, hogy én kisebbedjek, és Isten növekedjen bennem.* Hogy a kiüresedés által egyre nagyobb teret foglalhasson bennem az Úr. Ha erre igazán vágyakozni tudok, ha ez létkérdéssé tud válni számomra, akkor a böjt nem lesz olyan nehéz. Mert minden nehezebb pillanatban erőt ad az Isten utáni éhség. Erőt adhat az is, ha tudom, hogy minden felajánlott szenvedés kegyelmeket esd ki Istentől, ezért egy konkrét célért való böjtölés képes megtartani a böjtben.

Ha elbukunk, mindig lehet Isten kezét erősebben fogva újra kezdeni. Nem az a lényeg, hogy hibátlanul *gyakorlatot végezzünk, hanem hogy lelkünket kiüresítve Istennek találkozzunk. Segíthet újra és újra elgondolkozni ezért azon, hogy az étel és ital helyett mivel/Kivel szeretnénk jól lakni, betöltekezni.*

Aki többet szeretne megtudni a böjtről, annak erejéről és hatásairól, és így szeretne kedvet kapni, felvérteződ-

ni, hogy belevágjon, annak jó szívvel ajánlom a szabadkeresztény *Jentezen Franklin: A böjt – avagy változtatás meg az életed* c. könyvét, amely kapható a keresztény könyvesboltokban, vagy letölthető az internetről is a metropolita oldalán, vagy innen: <http://bojt.blog21.hu/2012/02/22/jentezen-franklin-a-bojt-avagy-valtoztasd-meg-az-eleted/>

A harmadik kő: a szentgyónás. A nagyböjti kiüresedést tovább segíti az ima és böjt mellett a hittel és bűnbánattal végzett gyónás. A gyónás csodálatos kegyelmi ajándéka Istennek, amelynek mélységeire, belső misztikus erejére nem mindig gondolunk, pedig, ha megteesszük, felkél bennünk a vágy, hogy minél gyakrabban és minél „hitelesebben” járuljunk e szentséghez. *Mi történik a gyónás által?*

Hogy e kérdésre válaszolhassunk, először azt kell megnéznünk, hogy mit okoz a bűn. Isten a lelkünket tökéletesnek teremtette. Talán hasonlíthatnánk egy ragyogó, fénylő és tiszta, minden jóval teljes, szabad és légies gömbhöz, amely minden irányba csak jót és szeretetet sugárzik. Ezt azonban a bűn összetörte, és újra és újra összetöri, elsötétíti, elnehezíti. Így már ezt a sötét, összetört, fogyatékos „fényt” sugározzuk tovább. Amikor bűnt követünk el, akkor nemcsak sár tapad a lelkünkre, nemcsak

lánc és súly nehezedik rá, hanem meg is sebezzük a saját lelkünket – amitől még vágások, gennyek, fekélyek is keletkeznek rajta. (És megint csak: ezeket adjuk tovább.)

Minden bűn, amit gondolatban, szóban, tettben vagy mulasztásban elkövetünk, beivódik belső lelki világunkba, és ott kifejti negatív hatását. *A bűnnek mindig van hatása, mindig negatív hatása van, és minden bűnnek van hatása.* Nincs kivétel. A ki nem mondott és a meg nem bánt bűn rombol. Olyan a természete, hogy bármilyen régen is követtük el, ott marad a lelkünkön. Leköti a lelki-szellemi-tes-

ti energiáinkat (kinek mit), elveszi a szabadságunkat, a reményünket, az örömünket, mindent, ami Jó lehet. És minden esetben elválaszt, eltávolít Istentől, önmagunktól és felebarátainktól. Minden esetben sebez – önmagunkat és másokat is. Istent is.

A bűnök *nem évülnek el* az idő múlásával. Ugyanúgy ott vannak, ugyanúgy helyet foglalnak bennünk, és kifejti hatásukat, mint elkövetésük idején. *Ha nem bánjuk meg, és nem tesszük le a szentgyónásban, a lelkiismeretünk eltompul, és idővel hajlamosak vagyunk el is felejtetni a bűneinket.* A bűnök azonban ettől nem hagynak el minket, hanem bizony szorgalmasan munkálkodnak, és „jó” táptalajul szolgálnak újabb bűnöknek.

Ha az összezombott lelkünket nem visszük a Mennyei Orvoshoz, ha nem takarítjuk a rendszeres önvizsgálat és gyónás által, akkor egyre több lesz benne a kosz és a gennyes sebek. Olyan ez, mintha lelkünk bekoszolódott szobájába egyre több koszos, sötét, súlyos, büdös dolgot hordanánk be, és ott, ezek között éldegélve próbálnánk felszabadultan, örömmel szeretni, bízni, jót tenni. Ha belegondolunk, vajon lehetséges ez?

Jézus azért jött, hogy megtisztítson, meggyógyítson és helyre állítson. A szentgyónás szentségét azért alapította, hogy direkt, célzottan odavihessük Neki lelkünk betegségeit, hogy Ő célzottan meggyógyíthassa és megtisztíthassa azokat, mert Ő helyre akar állítani bennünket, hogy életünk legyen és bőségben legyen. És mivel Ő Isten, mindezt megteheti, meg tudja tenni, és meg is teszi.

Talán nem szoktunk arra gondolni, hogy *a gyónásban a pap Krisztust képviseli. A bűneinket ezért Krisztusnak mondjuk/mondhatjuk, egy felszentelt személy jelenlétében.*

A felszentelt papra három okból is szükség van: Az első, hogy *ő egy tanú.* A tanú jelenléte segít, hogy igazán szembe tudjunk fordulni azzal, ami bennünk rossz. A második ok, hogy ez nagyon megalázó, és nekünk *meg kell aláznia* előtte magunkat. Az *igazi bűnbánathoz* mindig szükség van az alázatra. A harmadik ok pedig, hogy a pap az egyház szolgálata által hatalmat kapott arra, hogy amikor Ő kimondja a feloldozás szavait, akkor *Krisztus értünk kiontott Vére titokzatos módon, de egészen valóságosan kiömlik a lelkünkre, és tisztára mossa és gyógyítja minden megvalótlott bűnünk helyét.*

A szentgyónás ezért olyan, mint egy lelki zuhanyzás. Ha a testünket vagy a lakásunkat nem tisztítjuk, néhány nap után elég koszos és büdös lesz. Csupán néhány nap elég ahhoz, hogy koszos és büdös legyen! A lelkünkkel sincs ez másképp. Azt is ugyanígy rendszeresen meg kell tisztítani, mert ugyanolyan könnyen bekoszolódik és bebüdösödik. Egy másik hasonlattal a szentgyónás olyan, mint egy nagy

helyre állítás, mert gyógyulást, megkönnyebbülést, szababulást, felszabadulást, békét hoz a léleknek.

A szentgyónás tehát a bűnöktől való megtisztulás szentsége, amelyben Jézus Vére valóságosan lemossa a lelkünkről a bűnt, és megszünteti annak romboló hatását. Hatással van mindenre, a kapcsolatainkra, a gondolkodásunkra, testi, lelki, szellemi állapotunkra egyaránt. A gyónás beleemel a mennyei áldás áramába. Micsoda ajándék ez! Isten milyen nagyirgalmú és jóságos!!!

Ezzel együtt az életünkben a rendszeres gyónás állapotában is ugyanúgy benne lesz a jó és a rossz, ugyanúgy lesznek nehéz helyzetek és megpróbáltatások, de *ha megvan ez a kegyelmi viszony, akkor egyre jobban kikristályosodik bennünk a megkülönböztetés ajándéka,* amellyel egyre tisztábban fel tudjuk ismerni, hogy mi a jó és mi a rossz, és egyre határozottabban tudjuk a jót választani, a rosszat pedig nem-választani. A Szűzanya azt javasolja, hogy legalább havonta éljünk a gyónás szentségével!

Ebben a nagyböjti időben tehát nem is a pap elé, hanem általa Jézus elé térdelhetünk a gyóntatószékben. Megtehetjük, hogy most nem a papnak gyónunk, hanem Neki. És egyszerűen csak elmondjuk, hogy mit és hány-szor követtünk el. Nem szükséges hosszasan fejtegetni az életünket, nem kell elmondani mások bűneit, nem kell mentegetőznünk sem. Ő úgyis mindent tud.

A negyedik és ötödik kő: a Szentírás olvasása és az Eucharisztia. Ezekről a következő számban olvashatunk majd.

Ha vágyunk Istenhez közelebb kerülni, Általa felüdülni, megváltozni, bátran ragadjuk magunkhoz e köveket, amelyek egymást kiegészítik, és hatásukat egymásban felerősítik! Ha kérjük, a Szűzanya is boldogan segít nekünk, örömmel tanít és vezet bennünket a használatuk bejáratásában, s így egyre ügyesebben, természetesebben, szabadabban éljük majd őket. Sőt, tapasztalhatjuk majd azt is, milyen nagyban segítenek az egyetlen Cél felé haladni!

z. v. t.

Görgey Gábor Csak egy lélegzetet

Csak egy lélegzetet,
egyetlen egyet
a sok elpazarolt közül,
egy reggeli nyújtózzkodás
légzőzónéból,
eső utáni erdők ózonából,
egy nyáresti úszás fehér
mámorából,

csak egy lélegzetet,
egyetlen egyet
hadd tegyek félre most
a halál légszomjas pillanatára,
hogy a sötétkék fulladásból
iszonyat nélkül ússzam át
majd az öröklét
oxigénsátorába, Szűzanyám.

A lélek felemelkedése Istenhez, avagy az imádság 9 szintjéről – I. rész

Az ima vagy imádság tágabb értelemben a lélek felemelkedése Istenhez, szorosabb értelemben beszélgetés Istennel, akitől ebben a párbeszédben üdvös dolgokat kérünk. Attól kezdve, hogy az ember Istent felismerte, érezte kötelességét is, hogy Istent dicsérje, neki hálát adjon, őt kiengesztelje és segítségét kérje. Innen tehát az ima négy alapvető fajtája: *dicsőítő, hálaadó, engesztelő és könyörgő* ima. Az imádság a lelki élet szívverése, nélküle a lelki élet rövid időn belül elsovad.

Az Anyaszentegyház kétezer éve tanulmányozza az imát és kínál fel egy olyan utat gyermekei számára az Istennel való mind szorosabb egyesülésre, amely útról az utóbbi évtizedekben sajnos már-már teljesen elfeledkeztünk. Ugyan többféleképpen is osztályozhatók az imádság fajtái, és léteznek különböző iskolái is – így pl. bencés, ferences, jezsuita – az imádkozásnak, széleskörű egyetértés van a tekintetben, hogy a katolikus ima a karmelitáknál, különösen Avilai Nagy Szent Teréz és Keresztes Szent János életében és tanításában érte el teljességét. Az ő nyomukban vált általánosan elfogadottá, hogy az Istennel való egyesülésre vezető imaéletnek 9 szintje létezik. Vessünk egy pillantást a lenti ábrára, hogy átfogó képet kaphassunk a különböző imamódokról:

Aszketikus imamódok:

Szóbeli ima	}	Megtisztulás útja (<i>via purgativa</i>)
Elmélkedés		
Affektív ima		
Szerzett szemlélődés		

Átvezetés a megvilágosodás útjára: az érzékek sötét éjszakája

Misztikus imamódok:

Beléöntött szemlélődés	}	Megvilágosodás útja (<i>via illuminativa</i>)
A nyugalom imája		

Átvezetés a misztikus egyesülés útjára: a lélek sötét éjszakája

Egyesülés imája	}	Misztikus egyesülés útja (<i>via unitiva</i>)
Misztikus eljegyzés		
Misztikus házasság		

Az **aszketikus imamódok** (gör. *aszkeó* – edz, gyakorol) esetén a hangsúly az ember együttműködésén van Isten kegyelmével: az ilyen típusú imák kezdeményezője mindig az ember. A *misztikus* imák esetén azonban az imát Isten kezdeményezi, a hívő lélek szerepe, hogy erre fogékony legyen, befogadja Istennek valamely konkrét kapcsolatfelvételi kísérletét. Természetesen bizonyos mértékig mindkét típus jelen van az imádkozás valamennyi szintjén, együttműködnek és nem szabad őket szembeállítani. De egyes imaszintek elsősorban inkább aszketikusak, mások pedig elsődlegesen misztikusak.

Jézus megparancsolta, hogy legyünk tökéletesek, amint a Mennyei Atya tökéletes (Mt 5,48). A lélek Istenhez emelkedésének, azaz a tökéletességnek útját Areopagita Dénes nyomán az Egyház a 6. századtól három szakaszra osztja: a megtisztulás, a megvilágosodás és a misztikus egyesülés, - ha úgy tetszik, a kezdők, haladók és tökéletesek - útjára. Mindhárom szakaszhoz sajátos imamódok kapcsolódnak (ld. a fenti ábrát).

A **megtisztulás útján** (*via purgativa*) járva az ember szívének meg kell tisztulnia, hogy Istenhez közeledhessen. Az út az első megtéréssel kezdődik, amikor is a keresztség vagy szentgyónás által a megszentelő kegyelem állapotába kerül a hívő. Az út során kialakul az állandó készség a bűnbánatra, az önmegtagadásra a test kívánságaival szemben és a vágy a vezeklésre. A megtisztulás útján az ember elkezd megismerni önmagát és a teremtett világból lassan Istent, megszabadul minden visszatérő halálos bűnétől, szíve megtisztul, amely az igaz *alázatoságban* fog megmutatkozni: tudja, hogy a tökéletesség útjának java még a lélek előtt áll, de Isten végig fogja kísérni ezen a Hozzá vezető úton. A szívtisztaság iránti vágyat még elsősorban a büntetéstől való félelem táplálja. Fokozatosan kialakul a rendszeres és komoly imaélet, amelyben ha kitartó, bizonyos érzéki örömeket talál. Ugyanakkor lelkében még élénken él az önszeretet, könnyen ítélkezik mások felett, evilági és szellemi vigasztalásokat, lelki ajándékokat szeretne és hajlamos a türelmetlenségre, az önsajnálatra, ha ezeket nem kapja meg. Folyamatos harcot vív a tetszelgés és elbizakodottság, az aggályosság és kétségbeesés ellen. Ezért nagyon fontos az állandó és komoly lelkivezetés.

Ahogy a gyermekorból a serdülőkor krízisének keresztül vezet az út az ifjúkorba, úgy vezeti át sajátos megpróbáltatáson – az *érzékek sötét éjszakáján* - keresztül Isten a hívőt a lelki gyermekorból a megvilágosodás útjára. Az érzékek sötét éjszakája Isten kemény próbatétele a léleknek, melynek során Isten a lelket megfosztja az érzéki örömeiktől, aki nem talál világozást, vigaszt semmiben, feladatait csak fáradtsággal, gyötrelmesen képes tenni és a legszentebb (szentképek, kegytárgyak) dolgok is, amelyekkel érzékei révén kapcsolatba kerül, ridegnek, távolinak érdektelennek tűnnek. Félelem lesz úrrá rajta, hogy visszafelé halad és nem jól szolgálja az urat, nem tud jól imádkozni és hatalmas kísértéseknek kell ellenállnia. Isten viszont azért vonja meg vigasztát, hogy a hívő ezáltal megtanulja Őt tisztább és önzetlenebb szeretettel szolgálni. Passzív tisztulási folyamat ez, második megtérés, amelyet, ha a hívő nem ugrik meg, lelki törpe marad vagy a bűn útjára téved, mert a lelki életben nincs stagnálás, aki

nem halad előre, az egyenest visszacsúszik. Nagylelkűen, teljes önátadással és türelemmel kell fogadni e keresztet, melynek végére érzelmi életünk szellemünk uralma alá kerül, s kigyógyulunk az öntetszelgő gögből.

A **megvilágosodás útján** (*via illuminativa*) a lélek már messze elkerüli a halálos és szándékos bocsánatos bűnöket, de már nem félelemből, hanem, hogy ne bántsa meg legnagyobb jótevőjét, akit szeret: Istent. Már kevésbé a bűnök ellen, sokkal inkább az erények gyarapodásáért fáradozik, mert azok készítik elő és tökéletesítik az egye-

Nicolas Poussin – Szent Pál extázisa

sülést Istennel. A lélek mindinkább Isten akaratát keresi, fokozottabban Isten jelenlétének tudatában él, minden történet maga körül Isten tervének részeként lát, *keresi és szereti* a magányt, hogy a csöndben Istennel találkozzék, az egész napot átfogó imádságot, a vezeklést saját és mások bűneiért, a kötelességek pontos teljesítését, elismeréstől függetlenül és Krisztus urát követve az erények hősiességét, különösen a szelídségben, alázatban, türelemben. Nem csak a parancsokat tartja meg, hanem az evangéliumi tanácsok szellemében él. Megtanulja, hogy önmagától semmire sem képes, ezzel növekszik Istenre hagyatkozása. Összeszedettség jellemzi, érzelmeit pedig a hála határozza meg. Aprólékos hűséggel végzi szentgyónását és napját a szentmise köré szervezi. Könnyebben imádkozik: az elmélkedés helyét a *hittitkok szemlélése* veszi át, mondhatnánk, hogy míg a megtisztu-

lás útján Istentől tapasztalatot a teremtett világból szerez, itt már a Megtestesülés, Gyermekség, Szenvedés, Feltámadás, Mennybemenetel és örök Dicsőség hittitkainak *világosságánál* ismeri meg mindinkább Istent. Ugyanakkor, habár a megvilágosodás útját járók valóban azt akarják, hogy a jó győzedelmeskedjen és Isten országa növekedjen, sokszor még túlságosan azt kívánják, hogy ez általuk menjen végbe. Ebben a kívánságban még tökéletlenség, titkos gög lappang, hiszen a valóban alázatos lélek tudja, hogy az emberek csak Isten eszközei, és ezért teljesen mindegy, hogy Isten ezt vagy azt az eszközt használja-e fel. *A lélek még nem egészen Istené.*

Kell tehát még egy megtérés, a harmadik, amelyre Isten az érzékek éjszakájánál is keményebb próbán keresztül vezet el: a **lélek sötét éjszakájának** próbáján át. A lélek sötét éjszakája sav, amely a lelket nagyon alaposan megtisztítja; ha az érzékek éjszakája metszés, a lélek éjszakája a gyökerek kivágása, melynek során a lélek átéli az Istentől való teljes elhagyatottság és a nagy belső szárazság borzasztóan fájdalmas megpróbáltatását. Aki azonban ebben az akár éveig is elhúzódó próbában is hűséges marad, aki az Istent saját magáért és nem ajándékai miatt szereti és a régi embert keresztre feszítette, hogy felöltse az újat, az a tökéletesek életszakaszába jut, rálép a **misztikus egyesülés** (*via unitiva*) útjára. A tökéletesek Istent már nem közvetve kegyelmeiből, a hittitkok vagy érzéki tárgyak szemléléséből, hanem *közvetlen* módon tapasztalják és ismerik meg. Szakadatlanul Rá gondolnak, Őt szemlélik, állandóan Isten jelenlétében lebegnek, mindent az Ő dicsőségére és a lelkek javára vonatkoztatnak, csak Istent és Istentért élnek, amely pedig mérhetetlen békét jelent számukra, a legnagyobb kellemetlenségek közepette is. Ez Isten országának békéje, a mennyország előíze.

Adja Isten, hogy az idei Nagyböjtben merjünk rálépni a megtisztulás útjára!

Cikkünk következő részében röviden ismertetjük majd a megtisztulás útjára jellemző imafajtákat, a szóbeli, az elmélkedő, az affektív és a (szerzett) szemlélődés imamódjait. Dicsérettessék a Jézus Krisztus!

Kiváló, rövid és az interneten is elérhető a XX. sz. legbri-
liánsabb tomista teológusának a lelki élet fent tömören ismertetett három szakaszáról szóló műve, *A megkezdett örökélet*: http://www.ppek.hu/konyvek/Garrigou_Lagrange_Reginald_A_megkezdett_orokelet_1.pdf
Ajánlott irodalom továbbá: Avilai Szent Teréz: 1. A tökéletesség útja 2. Belső várkastély; Keresztes Szent János: 1. A Kármel hegyére vezető út 2. A lélek sötét éjszakája

Turjányi Ákos

SZÁMODRA MIT JELENT A FELTÁMADÁS?

Bergmann Mihályné

A feltámadás nekem a hitet jelenti. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda...”. Annyi megpróbáltatás van az életben, amit csak hittel lehet elviselni! Tamás apostolnak is azt mondta Jézus, „...ne légy hitetlen, hanem hívő!” Tehát tartsuk meg a hitünket és kérjük a Jóistent bajainkban, mert ő mellettünk áll és segít.

Gábel Marci

Számomra a feltámadás ebben a szentírási részben fejeződik ki legjobban: „Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a halottak közül. Mivel egy ember idézte elő a halált, a halottak is egy ember révén támadnak fel. Amint ugyanis Ádámban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre is kel. Mindenki, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak.” (1Kor 15, 20-23)

Maglódiné Dubniczky Barbara

Számomra a feltámadás a legnagyobb ajándék a mi Istenunktől. Ajándék, meghívás, lehetőség arra, hogy a földi létünk után az idők végezetéig a mi Teremtő Atyánkkal lehessünk. Felnőtt megtérőként ez az a dolog, ami a legjobban foglalkoztat, és a mai napig próbálom azt a mérhetetlen, önzetlen, feltétel nélküli nagy szeretetet átérezni, felfogni, amivel Isten szeret, hiszen egyszülött fiának vérével mosta tisztára bűneinket, és biztosította számunkra az örök életet. Ehhez szabad akaratot adott, és választhatunk. Elfogadjuk-e Isten hívő szavát vagy sem, mert ha igen, akkor a feltámadásba ve-

tett hitünk által, a mi Teremtőnként egyszer színről színre láthatjuk.

Áldás és dicsőség Neki! Ámen!

T. E.

EGY HITELES ÉLETMINTA

Árpád-házi Szent Erzsébetről

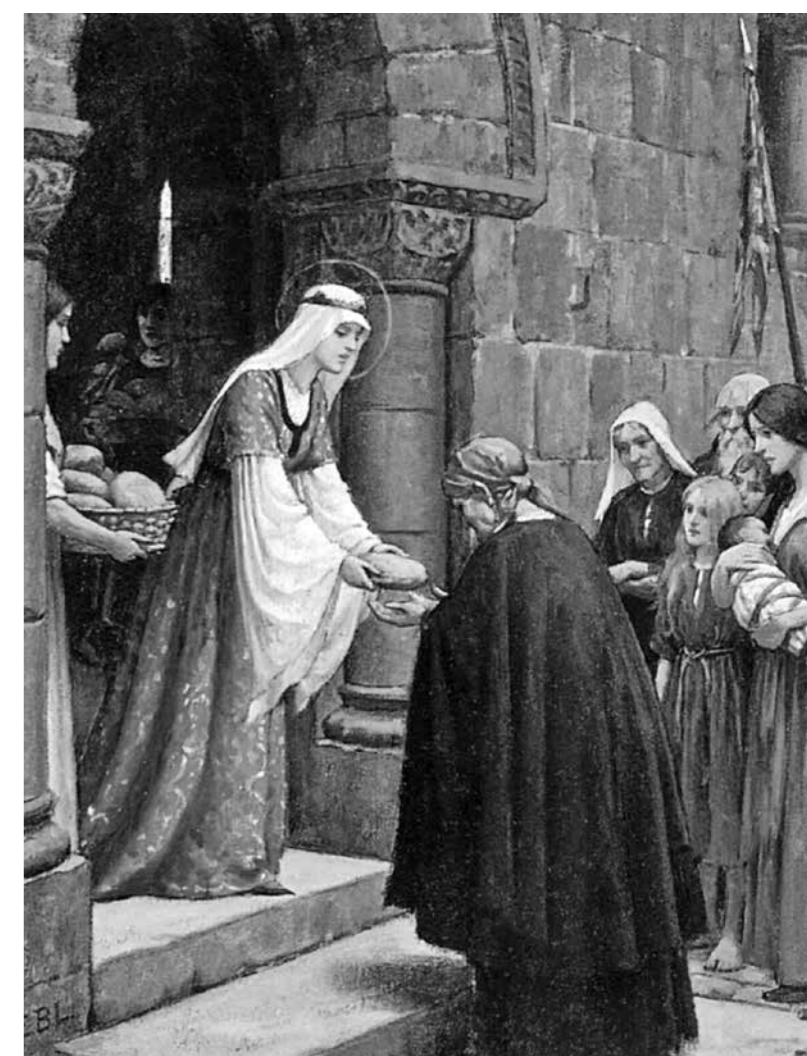
800 év múltán is él: nem emlék, de példa marad, és nem csak a magyaroknak. Mert egy szent átütő példája – legyen bár a XIII. századból való – átlépi a határokat, és hatása alá vonja a környezetét! Ezért ihlethetett számtalan művészt is a gótikától kezdve az ő 24 éve.

Egy kis királylány, aki legnagyobb játszadozás közben is be-beszalad a kápolnába, Istent dicsőíteni. Majd türingiai neveltetésében meri hitveséül fogadni meghalt vőlegénye öccsét, akivel testvéri összetartozásban növekedett, távol a magyar földtől. Boldog ifjúasszonyként pedig sírva kér bocsánatot Jézustól, mert a templomban rácsodálkozott a férjére. Pompás lakomákon böjtöl, mert hadiszákmányból készültek a fogások. Követi párját a főúri társaságba, ezzel megszabva a csevegés tartalmát és hangnemet. Ihletője az épp bontakozó trubadúr lírának, mégsem elvont hölgy, légi eszmény, hiszen csudájára járnak kivételes szerelmi házasságuknak.

Magyarországi Szent Erzsébet – ahogy francia földön nevezték – a „hős szeretet” megtestesítője. Az ispotály, a menhely, a megnyitott éléskamra ténye jelenik meg a hozzáfűződő csodák tömör képeiben: a „szegények étetésében”, a leprásnál vagy az alamizsnának adott ünneplő ruhában.

A megözvegyült fiatalasszony elhagyja élete addigi kéréteit, a pompa, a kényelem, a rangok világát. Különös, hogy épp szolgálólányai követik a teljes szegénységbe! Üde életrajzának krónikásai is ők, akik hétköznapi közelségben látták úrnőjüket. Első otthontalanságában, amit Erzsébet tudatosan és önként vállalt, pártfogoltja, egy koldusasszony belöki a sárba... ő egy szó nélkül letörli magáról a piszkot. Az a tíz év, Árpád-házi Szent Erzsébet felnőtt élete, tökéletesen beérlelte a jövőjét: szegénységi fogadalma jegyében visszautasítja a császár házassági ajánlatát, de a hazatérést is, apja, II. András király udvarába. Engedelmes a gyóntatójának, önfenntartó, fonásból él, viselete az Assisi Szent Ferenctől küldött durva ferences ing. Feltételek nélküli kötöttségeket vesz tehát magára. A sorsközösség vállalásával, a betegápolásban, a szegények gondozásában mégis szabadon szárnyal, mint halála pillanatában az a kis madár, aminek gyönyörködő énekére magyar szóval válaszol.

Legutóbbi statisztikák szerint a Föld minden második embere szegény. A mi szemünk előtt is emberek fekszenek a járdán, züllebenek szét családok, nő a magára maradó száma. Tudjuk, hogy egyre nő a gazdag és a szegény rétegek közötti szakadék is!

A legutóbbi Szent Erzsébet-napot egy közeli neves szakemberrel ünnepeltük: a Szőnyi Múzeum nyugalmazott igazgatójával. Klemmné Németh Zsuzsa Árpád-házi Szent Erzsébet zebegényi emlékeit mutatta be. Képeket láttunk, művészettörténeti értékelést hallottunk, a múltbeli közös gyökerű templomi életből kaptunk ízelítőt, és történeti, művészeti értékek sorsáról is. Az előadás híre sajnos – ügyetlenség és félreértés miatt – nem terjedt el, ezért egy szűk kis csoport hallgatta Zsuzsa asszonyt. A gyerekeknek szánt akadályverseny is elmaradt, hiába volt benne cserkész lányok lelkes előkészítő munkája! Ha előadónk újra megnyerhető, jó lenne megismételni a témát, ami sok apró történettel és különös érdekességekkel kecsegtet a két település kapcsolatáról.

Hortoványi Emőke

ÉRTÜNK ÁLTALA

Az utolsó vacsorán Jézus egy új parancsot adott a tanítványoknak, a szeretet parancsát. Ez az egyetlen út, mely képes közösségekben tartani bennünket, mely célt ad mindannyiunk számára az életünk során, és amelyen keresztül elérhetjük Őt.

„Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,34-35)

Név: DROBILICH JÁNOS

Foglalkozás: állatorvos

Családi állapot: nős, 5 gyermek édesapja

A közösség tagja: 1999 óta, akkor költözött Nagymarosra. Feleségével a Kunyhó közösség tagjai 2000 óta. Tagja a Bakelit férfikörnek is.

Szolgálati területek: rendszeresen szolgál akolitusként az oltárnál, a Házasság Hete rendezvénysorozat egyik szervezője. Zsófiával közösen jegyeseket készítenek fel a házasságra, tagja a Szent Rókus akciócsoportnak

Lelkéhez legközelebb álló terület: házasság gondozás, párok kapcsolatok.

Kedvenc idézete: „Ezért, nem az számít, aki ültet, sem az, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” (1Kor 3,7)

Név: HOLLIKÉ DR. RENDESSY ANNAMÁRIA

Foglalkozás: nyugdíjas házi orvos

Családi állapot: házas, 4 gyermek édesanyja, 7 unoka nagymamája

A közösség tagja: 1986 óta

Szolgálati területek: a nagymarosi karitás egyik alapító tagja (1991), 2008 óta vezetője

Lelkéhez legközelebb álló terület: család- és ifjúságpasztoráció, lelkipozítás, közösségfejlesztés

Kedvenc idézete: „Gratia supponit naturam. – A kegyelem a természetesre épít.” (Aquinói Szent Tamás)

Név: HADI PÉTER

Foglalkozás: vezérigazgató

Családi állapot: házas, 5 gyermek édesapja

A közösség tagja: születése óta a nagymarosi egyházközség tagja, 2000. január óta tagja feleségével a Kunyhó házasközségnek, akikkel immáron 20 éve, hogy minden második héten összegyűlnek imádkozni és beszélgetni. Továbbá, tagja a Bakelit férfi közösségnek is, ahol havonta 12 férfitársával töltenek együtt minden hónapban egy értékes estét.

Szolgálati területek: kisgyermek kora óta ministrál, és igyekszik a Jóistentől kapott talentumaival szolgálni a közösséget, ez jelenleg az akolitus szolgálatban valósul meg. Feleségével, Kingával részt vesz a házasságlandó fiatalok jegyesoktatásában, valamint minden év februárjában néhány házaspárral közösen szervezik a

Házasság Hete helyi rendezvényeit. Az egyháztanács tagjaként is szolgálja a közösséget. Fontosnak tartja, hogy több, mint 20 éve létrehozták az egyházközség civil szervezetét, a CÉDRUS Egyesületet, melyet azóta is vezet.

Lelkéhez legközelebb álló terület: az akolitus szolgálat és a heti egy óra szentségimádási ideje.

Kedvenc idézete: „Futok a kitűzött cél felé, az égi hivatás jutalmáért, amelyre Isten meghívott Krisztusban.” (Fil 3,14)

ÚJRAÉPÍTÉSÜNK ELSŐ TALÁLKOZÓJA

2020. január 6-án a Községi házba hívta István atya azokat a híveket, akik az egyházközségünk megújulásában együtt szeretnének gondolkodni az Újraépítve című könyv kapcsán. Első öszszejevetelünk volt ez, amire több, mint negyvenen jöttünk össze. István atya rövid

bevezető gondolatai után öt csoportra oszlottunk, ahol különböző kérdésekre kerestük közösen a válaszokat, majd a csoportvezetők beszámoltak a beszélgetés eredményeiről. Néhány gondolattal szeretnénk ebből most egy kis ízelítőt adni, és egyben kedvet csinálni a következő együttlétekhez.

Az Egyház olyan, mint a mentőcsónak: az emberek megmentésére készült, erre való. Jézus küld, hogy keressük, ami elveszett. Nem nekünk van küldetésünk, hanem Jézus küldetésének van egyháza. A legfontosabb a tenni, tanítvánnyá tenni. Menni, tenni, kereszteni, tanítani. Vasárnap azért jövünk össze, hogy az apostoli szolgálatunkhoz municiót kapjunk – a Szentlélek vezetését.

A könyv, – ami alapján elindulunk, – nem cél, csak egy mankó. Nem a saját akaratumat akarjuk véghez vinni, hanem Isten országát szeretnénk építeni itt, Nagymaros-

son. Tanulnunk kell a közös munkát és az alázatot. Ha meg tudok sértődni, akkor a magam dicsőségét keresem és nem az Isten országát építem. Krisztus a főállalkozó a megújulási folyamatban, mi csak segítségéi lehetünk. Nem módszereket akarunk, hanem tanítványokat meghívni Jézus számára.

Mit tehetünk azért, hogy tanítványokat nevelő közösség lehessünk? Hogyan tudjuk a vallásos - templomba járó -, de Jézussal még sosem találkozott társainkat tanítvánnyá tenni? Bátorság kell: Uram, nem tudjuk, mit szeretnél, de itt vagyunk! Ne féljünk a hibázástól, ez belefér! Isten kreatívnak akar minket.

Nagymaroson sok kis közösség van, de nem nagyon függenek össze. Most az egész, a vasárnapi egyházközség szeretne mozgásba lendülni. Mint régen egy gőzmozdony, aminek a kerekei először elforogtak, majd szépen lassan elindult az egész vonat.

A kiscsoportos beszélgetések során a következő kérdésekre kerestük a válaszokat;

- Mi az, ami jól működik a közösségünkben? Mi az, amit lehetne erősíteni?
- Mi az, ami sok energiát visz el, de nem hoz gyümölcsöket?
- Sokan keresnek meg minket a szentségek miatt, és elengedjük őket, nem maradnak közöttünk. Mi az, amit tehetnénk, hogy megtartsuk őket? Mi a szeretetnyelvük? Hogyan tudnánk tanítvánnyá tenni őket?
- Mi az, amit tehetnénk, hogy a templomba nem járó embert megszólíthassuk?
- Mit tehetnénk, hogy a vallásos, hitét gyakorló hívőt tanítvánnyá tehessek?

Z. A.

ASSISI SZENT FERENC IMÁDSÁGA

Uram, adj türelmet,
Hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni,
Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,
Amit lehet, és adj bölcsességet,
Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.
Uram, tégy engem békéd eszközevé,
hogy szeressek ott, ahol gyűlölnek,
hogy megbocsássak ott, ahol megbántanak,
hogy összekössek, ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsek, ahol kétségbeesés kínoz,

hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.
Ó Uram, segíts meg, hogy törekedjem,
nem arra, hogy megvigasztaljanak, hanem hogy én vigasztaljak,
nem arra, hogy megértsenek, hanem arra, hogy én megértek,
nem arra, hogy szeressenek, hanem hogy én szeressek.
Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát, annak megbocsátanak,
aki meghal, az fölébred az örök életre.

Ámen

Egyháztanács – lelki- és munkahétvége

Nyolc éve már annak, hogy István atyával minden őszi elvonulunk munkára, imára, épülésre, üzenetfejtésre (mi az Ő terve velünk itt Nagymaroson?), közösség teremtésre. Ezúttal is egy teljes hétvégét szántunk minderre kedves-kedvenc szomszédjainknál, a Kismarosi Ciszterci Monostorban.

A Gazdasági Tanács férfi tagjai hozták hűségüket, ráció ihlette gondolkodásukat, s férfias elkötelezettségüket. A Pásztorális Tanács zömében hölgy tagjai tiszta, mély hitükkel, finom lelkükkel, érzékenységgel érkeztek. Termékeny és előrevívó felállás, egy éve szökken szárba, és ezen a hétvégén érett gyümölcscsé.

Jó volt az Úr lábánál ülni, és figyelni Reá, meghallgatni Őt. Valahol erről szól minden: kiüresített lélekkel jelen lenni az Ő számára, eltelve a befogadás és a szolgálat vágyával, átjárva nyitottsággal.

Meghatározó, szép órákat töltöttünk együtt munkában, imában, testvéri közösségben. 16-18 meglehetősen különböző személyiség egyházközségünkben, és mégis voltak órák beszélgetéseinkben, miséinkben, szentségimádásainkban, ahol az ég és föld összeért, és a Lélek kegyelméből már-már egy igazi apostoli szeretetközösség élménye adatott meg mindannyiunknak. Nem az elévült munkánk jelentett/adott értéket, hanem a lelkek egymásra találása, együtt rezdülése. Egészen konkrétan történt itt valami velünk, bennünk, ami nem feledhető, és messzire elkísér.

Dolgunk a kapott ajándékkal: éreztetni, láttatni közöttetek mindezt kedves Testvéreink. Gyaroltságunk ellenére mécsesnek lenni, közlegényként is elől menni, a szolgálattal reményt adni. És az Isten országát építeni: veletek; általatok – együtt.

Heininger Ferenc

Megemlékezés

Farkas János kezdettől támogatta felesége karításmunkáját, márpedig az szerte ágazott: hol kísérté őt, hol a holmit fuvarozta, hol beteget szállított. A családban – bár nagyszülő volt – az apa szerepét is betöltötte, hiszen unokáikat is ők nevelték fel. Nem véletlen, hogy amikor a karitás csak nagyfiúk segítségével tudott megoldani valamit, a két fiatal fiúunoka tisztelegéssel dolgozott. Igaz, hogy János nevű fia és felesége is sokszor főzött a plébánia udvaron majálison 100-nál is több éhes szájra. Anonim kereszténynek látszott: tetteiből lett ismerős, azzal, hogy a segített. Pár éve egy medjugorjei zarándoklaton visszatért a vallásgyakorlatba is. Családja és összetartó rokonsága mutatja, hogy élete követésre méltó volt!

egy Karitás tag

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik férjem, Farkas János temetésén részt vettek, sírjára virágot, koszorút hoztak, osztoztak fájdalommban. Köszönet Beer Miklós püspök atyának, aki a végső búcsú méltóságában segítségünkre volt, a házi szakápolóknak és a házi orvosoknak odaadó munkájukért. Nem utolsó sorban köszönet ifj. Kiss Károlynak, aki megható szavakkal emlékezett meg férjem életének történetéről.

Farkas Jánosné és a gyászoló család

KÓRUSAINK VENDÉGSZEREPLÉSÉBEN

Deo Gratias Visegrádon

Én Visegrádon is tanítok. A visegrádi egyházközségben szeretnék ismét beindítani a gitáros kórust. Az év eleji megbeszélésen jeleztem Györök Tibornak, Visegrád plébánosának, hogy Nagymaroson van gitáros gyermekkórus, biztos szívesen énekelnének az egyik misén. Nagy örömmel fogadta.

2019. november 10-én a nagymarosi Deo gratias gitáros kórus Visegrádon szolgált a szentmisén. A kórus tagjai izgatottan készültek erre a misére, hiszen először kaptak meghívást más településre. Szinte bőrig ázva, de annál lelkesebben érkezünk meg Visegrádra. A hívek is örömmel fogadták a kórust. Felemelő szentmise volt, mely után a plébánián agapéval is készültek.

Köszönjük a meghívást és a vendéglá-

tást a visegrádi egyházközségnek, és a plébános atyának! Köszönjük Jung Csabának, hogy lehetővé tette az ingyenes átkelést!

Lénárt Kitti

Karácsonyi éneklésünk Nagymaroson – Visegrádon

December 22.-e, advent 4. vasárnapja bővelkedett eseményekben kiskórusunk életében. Két fellépés is várt ránk. Nagy izgalommal és lelkesedéssel készültünk erre a napra. Délután 4 órakor a Mindenki karácsonyán énekelünk templomunkban. Ezután szakadó esőben átkeltünk a Dunán, és egy kedves meghívásnak eleget téve az „Advent Visegrádon” programsorozat keretében az esti szentmise után énekelünk a templomban. A visegrádi éneklés előtt, hogy átmelegedjünk, közösen teáztunk. A műsorunkban a következő művek szerepeltek; orgonakísérettel, illetve két szólamban hangzottak el:

- Ave, ékes Királyasszony
- Karai József: A szép szűz Mária
- Kerényi György: Kirje, kirje kisdedecske (két szólóban)

- Weninger Ernő: Bölcsődal
- Gruber: Csendes éj
- Daguin: Karácsonyi ének
- Wolf Péter: Ave Maria

Az estét közös agapéval zártuk, melyet visegrádi testvéreink készítettek nekünk. Hálások voltak a karácsonyi dallamokért, a műsorunkért, ottlétünkért. Mi pedig hálások voltunk a vendégszeretetükért. Felkérést kaptunk, hogy legközelebb egy vasárnapi szentmisén is énekeljünk. Örömmel vállaltuk!

Köszönet a lányoknak az éneklésért, minőségi munkájukért, kitartásukért!

Zoltainé Szabó Ildikó és Trieb Mariann

ISTEN ÚTJAI KIFÜRKÉSZHETETLENEK...

A Laudate Zenekar – mint sokan tudják már – hosszú évek óta szolgál Nagymaroson havonta kétszer a fél 10-es gitáros misén, és minden hónap első vasárnapján a dicsőítő szentségimádáson. Továbbra is az a legfontosabb számunkra, hogy Istent szeretnénk dicsőíteni, áldani zenénkkel, énekünkkel és másokat is közelebb segíteni ezáltal Jézushoz. Egyre jobban érezzük, hogy mennyire fontos ez az Istentől kapott küldetés.

Az eredeti elgondolásunk, vágyunk az volt, hogy Nagymaroson szolgálva minden nyitott szívű ember megtapasztalja a dicsőítésben rejlő erőt. De Istennek mindig hatalmasabb a terve, mint ahogy mi azt el tudnánk képzelni... Csak néhány évvel ezelőtt, ki hitte volna, hogy megjelenik az első CD-nk? Vagy hogy nemcsak Nagymaroson hív szolgálatra, hanem kihív a megszokott helyről azért, hogy máshol, mások is megtapasztalják Jézus Örömhírét a zenei szolgálatunk által?

Az említett hihetetlen ajándékok a nagymarosi zenélés

során bontakoztak ki, amikor a templomunkba látogató nyaraló családok, vagy kiránduló testvérek részt vettek a szentmisén, majd a mise végén odajöttek hozzánk és megkérdezték pl. azt, hogy van-e CD-nk, ahol a hallott dalokat újra meghallgathatják? Vagy meg lehet-e hívni a zenekart máshova is zenei szolgálatra, eljönne-e akár Budapestre is? Persze az első reakciónk egy-egy mosoly volt csupán, de a sokadik hasonló kérdés után elgondolkodtunk... lehet, hogy Istennek ezzel is terve van? Utána szeretnénk volna járni. „Ha Isten terve mindez, akkor lesznek jó gyümölcssei, ha nem, akkor úgysem lesz belőle semmi...”

Így egy nyaraló családon keresztül eljutottunk Budapest 3.kerületében található Csillaghegyre, ahol 2 évvel ezelőtt

egyáltalán nem volt gitáros mise és egyre kevesebb gyermek, fiatal és család járt már vasárnaponként misére. Péter atya első alkalommal köszöntött, de üdvözlő mondataiba belerejtette, hogy nem rajong a gitáros zenéért. Így nagy kihívás volt ez az első mise, de imádkoztunk (mint minden mise előtt a szolgálatért, hogy Jézus gondoskodjon mindenről) és nagy megkönnyebbülésünkre és örömünkre a mise végén már a Plébános atya hálás szívvel köszönte meg azt a szeretetet, amit az énekek és zene által hitelesen közvetítettünk feléjük. 2018 ősz óta tehát minden hónap 4.vasárnapján Csillaghegyen szolgálunk, ahol egyre több fiatallal találkozunk, és Péter atya is mosolyogva köszönt bennünket, mint „nagymarosi barátait”.

Hasonló kihívás, illetve öröm ért bennünket István atya meghívásán keresztül is, hogy Zebegénybe is vigyük el havonta egyszer a zenén keresztül az Örömhírt. A visszajelzések alapján itt is működik a Szentlélek csapatunk által, dicsőség Istennek!

A tervünk, célunk persze mindkét helyen az, ami a Váci Piarista osztálymiséken való szolgálat során megvalósult, hogy segítsünk életre hívni egy-egy helyi csapatot, akik majd tovább tudják folytatni az elkezdett zenei szolgálatot!

Nagy öröm mindezek mellett, hogy az elmúlt 2 év során kaptunk meghívást a budapesti rendezésű 12 órás dicsőítésre a Bálnába, illetve a 72 órás dicsőítésre a Keresztény Szigetre, és nagy örömmel szolgáltunk a tavalyi Szentlélek szemináriumon, illetve a Sigil Kávézóban a templom felújításához kapcsolódó kiállítás megnyitóján is.

Mégis azt hiszem, és az egész Laudate nevében mondhatom, hogy az elmúlt időszak legnagyobb kegyelmi ajándéka az volt, hogy elkészült az első CD-nk, az Őáltala, Ővele és Őbenne. Sok erőfeszítés, lemondás van mögöttünk, sokat tanultunk a közel egy éves munka során, de mindennél nagyobb öröm, hogy a kedvenc dalainkból megszületett egy válogatás, ami – mindenekelőtt – Isten dicsőségét hirdeti! Emellett persze reméljük, hogy segíti a hallgatót abban, hogy tegyen Isten felé egy lépést! Hálás a szívünk Istennek, lelkesen repít tovább, épít bennünket, hogy Ő jót tervez mindig, csak bízni kell Benne és Ő gondoskodik! Ezt a tapasztalatot kívánjuk a 2020-as évben mindenkinek! :)

H. Rita

Málenkij Robot Emléktúra

Idén 6. alkalommal rendeztük meg a Málenkij Robot Emléktúrát. A túra a kezdetekben a Nagymarosról elhurcolt sváboknak állított emléket. A korábbi évek kitartó munkájának köszönhetően mára az egész Dunakanyarban híre van. A helyi katolikus közösség is aktívan kiveszi a részét, szervezőként vagy résztvevőként egyre többen csatlakoznak hozzánk, sokan pedig imáikkal segítik a háttérből a megemlékezést. Ennek eredményeként egy sokkal messzebb mutató, és lelki értelemben összetettebb célja is felsejlik a túrának. Ez nem más, mint családi és nemzeti traumáink feldolgozása. Az idei évben sokunknak ekörül forogtak a gondolatai. Mit üzennek nekünk őseink szenvedései? Hogyan hatnak viselkedésünkre a korábbi generációk traumái? Bízunk benne, hogy az itt látható képek másnak is segítenek feltenni a családi traumákkal kapcsolatos legfontosabb kérdéseket.

Kosztra Gábor

A CÉDRUS 20 éve a közösség szolgálatában

Kedves Olvasó! Újságunk egyik célja az egyházközségben működő közösségeink bemutatása is. Ismerjünk most meg egy nagy múltú, szerteágazóan működő közösséget, – a Cédus egyesületet, – mely az „ép testben ép lélek” gondolatiságával a közösségi mozgást szervezi egyrészt, másfelől az együtt-gondolkodás és nevelés szándékával előadásokat szervezett. Az évek során folyamatosan alakuló életével gazdagította az egyházközség és a város életét.

Szeretnénk megosztani veletek, hogy hogyan született az idén 20. születésnapját ünneplő Cédus Egyesület.

A névválasztás a 92. zsoltár sorából származik:

„Virul az igaz, mint a pálma, úgy növekszik, mint a Libanon CÉDRUSA az Úr házában van elültetve, Isteniünk csarnokában virágozik. Gyümölcsöt érlel még öreg korban is termékeny marad, szépen zöldellő. Hirdeti, hogy igaz az Isten, Ő, akiben nincs álnokság.”

Igen, azt szeretnénk volna, hogy az Isten csarnokában növekvő teljes embert, testi, szellemi és közösségi dimenziójában segítsük kibontakozni. Fontos szempont volt az is az elindulásakor, hogy gyermekeink is ebben a szellemben és életstílusban nőhessenek fel. Az egyesületet 2000. ápr 15-én jegyezték be.

Fontos előzményei pedig röviden összefoglalva a következők voltak. A szocializmus éveiben még a templomban sem érezhettük magunkat biztonságban. Nem tudhattuk, van-e épp köztünk, aki nem az Urat dicsérni jött, hanem azért, hogy jegyzeteket készítsen a prédikációról, és listázza a jelenlévőket. Így nem csoda, hogy a rendszerváltás – akármit is gondoljunk róla utólag – eufórikus állapotot eredményezett. A mi életünkben óriási, örömteli változásokat hozott! Megszabadulhattunk a félelemtől és bizalmatlanságtól, megmutathattuk magunkat közösségként és beleszólást kaphattunk a közélet dolgaiba. Nagy volt az igény rá, hogy akik a templomban együtt vagyunk, több időt töltsünk együtt, jobban belefolyjunk egymás életébe. 1997 táján megtudtuk, hogy a háború előtt Nagymaroson létezett egy Katolikus Ifjúsági Sportegyesület (KIE) így már készen is álltunk a tervvel: egy plébániai művelődési és sportegyesületet alapítunk!

Szerettünk mindnyájan sportolni, így megalakultak az első szakosztályok.

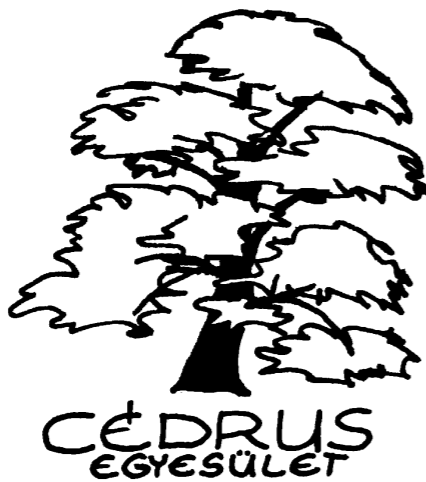
A három legstabilabb ebből az azóta is működő foci, bicajos és női torna. Az utóbbi években pedig a kosarazás is húzóágazattá vált. 18 éven keresztül szerveztünk futóversenyt október 23-án, a Kittenberger napokon pedig kerékpáros teljesítménytúrával színesítettük a városi programokat. Kezdeti időben a fociszakosztálynak volt egy kisfiú csapata is, és a vizeitúrázás is elkezdődött.

Megszerveztük évről évre a Szent Márton pingpong bajnokságot, 4 alkalommal a négypróba versenyt (téli túra, úszás, futás és bicikliverseny), a május elsejei városi focibajnokságot és streetball bajnokságot, még egy időben sakk szakkört is indítottunk. A NAHÁT is (Nagymarosi Hátizásosok Társasága), ami 1998-ban alakult, az első független időszak után néhány évig a Cédus egyesület tūraszakosztályaként működött, majd ezt követően ismét önállóan folytatta tevékenységét. A teljesítménytúrákat továbbra is a Cédus jogi ernyője alatt szervezi.

A művelődési vonalat egy gitáros énekkar és a Cédus UNI (Universitas) képviselte. Hosszú éveken át havonta voltak előadások, beszélgetések a legkülönbözőbb témákban. Csak néhány név az előadók közül: Polcz Alain, Csernus Imre, Pongrácz Csaba, Molnár V.József, Elek István, Czako Gábor, Téglási Imre, Csizmadia László, és még sorolhatnánk. A tematikát illetően: néprajz, drogpreevenció, romologia, alternatív gazdasági modellek, településfejlesztési kérdések, család - és ifjúságpolitika, ökoturizmus, nevelés témaköréit érintették.

Nagymaros életében nagyon fontos pillanat volt, hogy 2000-ben megrendeztük a Duna-szoros civil szervezeteinek konferenciáját; a jubileumi évben születetteknek fákat ültettünk a vasút fölötti sávbán. 2002-ben a Malenkij Robot-ra hurcoltak emlékére emléktáblát helyeztünk a Király utcában és sikeresen közbenjártunk az önkormányzatnál, hogy egy emlékművet állítsanak a Kál-Kápolna-i állomáson. Az alapkövetélnél rendezett nagy ünnepséghez autós és biciklis emléktúra szervezésével járultunk hozzá. Évekig működött nyaranta az Info Sátor a Fötér Erdészeti alatti részén, amiben cédrusos önkéntes fiatalok turisztikai információval szolgálták az ide érkezőknek.

A Cédus tervei, hogy új szakosztályok induljanak és az amatőr, kedvtelési sportolás minden korosztály számára elérhető legyen. Ismét meg szeretnénk rendezni a korábban kipróbált sporteseményeket városi szinten. Az UNI alkalmakat ismét szeretnénk megszervezni (lelkes jelentkezőket várunk :) A Pionir Klub hirdetését mellékelten olvashatjuk!

Mi lehet tehát az előnye egy Cédus keretében zajló eseménynek? Egy 20 éves szervezetről van szó, mely garancia, a színvonal biztosító, hisz talmit sosem csináltunk! A rendezvény így szabályos jogi kereteket is kaphat és anyagi forráshoz is jut. (pályázati lehetőségek) Reméljük, hogy ezzel a kis ünnepi összefoglalóval segítettünk bemutatni a legfontosabb üzenteket.

Az egyesületet alapvetően a „magunk”, a keresztény családok számára alapítottuk, de mindig is nyitott volt és számos templomba nem járó tag is csatlakozott hozzánk. A városi rendezvényekről nem is beszélve, ahol elsősorban az egyházközség körén kívüliek vettek részt. A szövődő kapcsolatok, barátságok jó alapul szolgálhatnak egy későbbi evangelizációs alkalomra való meghíváshoz.

Kívánjuk, hogy a mostani generáció és a nemrég érkezettek is fedezzék fel ezeket a közösségi lehetőségeket!

A Cédus egyesületről bővebben az egyesület honlapján tájékozódhatnak. A kapcsolatfelvétellel lehetőség van személyesen az elnökség tagjainál, vagy az alábbi elérőségeken.

Az elnökség tagjai;

Hadi Péter (elnök), Bergmann Péter, Döbrössy Gellért
Elérhetőség: +36209775918 – hadi.peter@evisit.hu – www.cedrusegyesulet.hu

Dr. Rendessy Annamária

Cédus egyesület – biciklis szakosztály

Céljaink megalakulásunk óta változatlanok: érezzük jól magunkat együtt biciklizés közben. Ha a havonkénti túrák ehhez nem elegendőek, akkor megyünk teljesítménytúrákra, maratonokra, vagy egyszerűen szólunk egymásnak, hogy menjünk tekerni egyet. Túránkra bárki jöhet (a 14 év alattiak felnőtt kíséreléssel). Túránkat az egyházközségi hirdetőtáblán hirdetjük meg egy héttel az esemény előtt, de elektronikus levelezőlistán is meghívjuk a feliratkozókat. A programot közösen állítjuk össze. Idei első túránkra március 21-én, délután 2-kor kerül sor,

mindenkit szeretettel várunk! Ha kérdés van, kérjük a bergmannp68@yahoo.com e-mail címre írjanak!

Bergmann Péter

Cédus egyesület – női torna szakosztály

Célunk az egész test alapos átmozgatása, fittségünk, jó közérzetünk, egészségünk és erőnlétünk fenntartása, ill. megszerzése. Alkalmank minden nő számára nyitottak korosztályi korlát nélkül! Időpontjuk: szerda este 19 – 20 óra és szombat reggel 8.30 – 9.30. Helyszíne: az Iskola tornaterme. Mindenkit nagy-nagy szeretettel várunk!

Döbrössy Gabriella

Cédus egyesület – foci szakosztály

Focizni 14 év felett bárki jöhet. A cél a játék és a közös együttlét. Nincs semmilyen feltétel, csak szeressen focizni. Rendszeresen kb. 15-en járunk. Keresni engem lehet a 30-258-4437 telefonszámon, vagy a gabi-gellert47@gmail.com email címen, vagy ha a jelentkezés ismeri bármelyik tagot, akkor nála is lehet.

Döbrössy Gellért

PIONIR KLUB NEMRÉG NAGYMAROSIAKNAK

Szeretettel hívunk Mindenkit márc. 14-én (szombaton) 16 órára a Szent Márton Községi Házba első összejövetelünkre. Dózsa György u.2 (bejárat a Szent István szobor felől)

A Pionir Klub egy információs fórum és egy találkozási hely mindazoknak, akik nemrég költöztek Nagymarosra („NN”- nemrég nagymarosiak). Akik szeretnének másokkal találkozni és többet tudni arról, hogy városunkban:

- **Mi hogyan működik?**
- **Ki kicsoda?**
- **Mi volt „annak idején”?**
- **Mi a teendő katasztrófa helyzetben (árvíz volt is, lesz is)?**
- **Hova lehet becsatlakozni?**
- **Honnan, milyen segítséget lehet kapni különböző nehéz élethelyzetekben?**
- **Mik az itt szokásos „etikett” szabályai, mik a viselkedési normák?**
- **A hozott értékeket, képességeket hogyan lehet a közösség javára felajánlani?**

Szeretettel várunk Mindenkit (nemcsak a nemrég érkezetteket!) egy izgalmas találkozásra!

A Cédus Egyesület

PÁSZTORJÁTÉK ...ahogyan mi láttuk...

A magunk mögött hagyott karácsony különleges volt a PUFFIN ifjúsági közösség számára, hiszen az évek óta szereplőként résztvevő fiatalok szenteste rendezőként lehettek ott a Misztériumi Játékok előadásán. Ez számtalan ötleteléssel, megbeszéléssel, szövegírással, szereplőtoborozással és próbával járt, aminek a végén egy közel 50 perces előadást tekinthetett meg a nagymarosi egyházközség.

Alább a szereplők és a rendezői csapat gondolatait olvashatják, hogy ők miként élték meg a próbák sokaságát és az előadást.

„A pástorjáték során a kerettörténetben Lajcsi, a betlehemi jelenetben pedig az öregpásztor szerepét játszottam. A történet elején Lajcsi egy igazi rosszcson, virgonc gyerkőc, aki az iskolai bandának a vezére. Az iskolában is és otthon is csínytevésekkel szórakoztatják magukat barátai-val és testvéreivel, sok fejtörést okozva szüleinek, és tanáraiknak. A pástorjátékba is tulajdonképpen véletlenül, egy csínytevés közepette kerülnek bele. A szereposztáskor Lajcsi kapja az öreg pástor szerepét és ez nagy hatással van rá. Később egy osztálytársuk piszkálása közepette eszébe jut a pástorjátékban játszott szerepe, a pástorok összetartása, odafigyelése egymásra és ez arra ösztönzi, hogy lépjen fel a piszkálódók ellen. A próbák és az előadás során Lajcsi megváltozik odafigyelőbb lesz családja és barátai felé is. Véleményem szerint Lajcsi története egy jó emberi példa, hogy mi is próbáljunk meg változni, fejlődni, hogy minél jobban odafigyelhessünk egymásra.” (Edöcsény Zoltán)

„A pástorjátékban Katica és egyben Mária szerepébe bújtam. Katica egy kamasz lány, aki állandóan a telefonját nyomogatja. A történet végére azonban megváltozik a karácsonyi történet megismerése által. Megérkeztek a pástorok és én karomban a Kisjézussal arra gondoltam, hogy megérte eljárni a sok próbára, hogy sokat dolgoztunk érte, és nagyon hálás vagyok a szervezőknek, akik segítettek a felkészülésben!” (Drobilich Veronka)

„Már egészen kicsi korom óta vonzott a karácsonyi pástorjáték. Először nézőként csodáltam a „nagyok” előadását, majd éveken keresztül lelkesen mentem szerepelni. Mindig nagy örömet jelentett nekem, hogy részese lehettem ennek az adventi készülgetnek, majd az ünnepi előadásnak. Tavaly ősszel szemben találtuk magunkat a kihívással, hogy mi rendezhettük, szervezhettük meg a karácsonyi betlehemeset. Először kicsit tartottam az egésztől, hiszen több éves tapasztalatból tudtam, hogy ez nem lesz könnyű feladat. Mégis lelkesen kezdtünk neki a történet megírásának, majd a darab betanításának. Örülök, hogy kipróbálhattuk magunkat ezen a területen, én, személy szerint, nagyon élveztem a közös munkát a gyerekekkel. A próbák jó és vidám hangulatban teltek, és úgy érzem, közelebb hoztak minket egymáshoz.

Nagyon nagy szeretettel készültünk, hogy szép karácsonyi ajándékot adhassunk a közösségnek. Remélem, hogy ezt a célt sikerült elérnünk.” (Bálint Dorcsi)

HA NAGYON SOK SZABADIDŐTŐK VAN...

Egy YouTube csatornát szeretnék a figyelmetekbe ajánlani! Hodász András atya már évek óta tölt fel videókat a PAPIFRANKÓ elnevezésű csatornára, amelyekben fontos kérdéseket érint, helyenként poénokkal fűszerezve. Arra bátorítalak benneteket, hogy nézzétek meg, biztos vagyok benne, hogy se anyukád, se apukád nem fog letiltani, ha egy pap videóját nézed! Úgyhogy, ha legközelebb feltévedsz erre a neves videómegosztó portálra, nézz rá erre a jópofa csatornára mielőtt a kedvenc YouTube-osod legújabb, izgalmas gameplay-ével szórakoztatnád magad!

Drobilich Domonkos

KILENCED SEGÍTS MÁRIÁNAK, HOGY GYŐZHESSEN A ROSSZ FELETT!

Mária nagyon szereti a kilencedeket! Ha szeretnél a Szűzanyának örömet szerezni és segíteni, akkor te is megteheted: a nagyböjtben (vagy bármikor máskor) kilenc egymást követő napon foglalkozz egy szomorú ügyel, hogy véget érjen és öröme forduljon.

Hogyan fogj hozzá? Ha elolvastad a következő írást, amelyik Jézus kis Barátainak szól, akkor már tudod is a választ: egyszerűen úgy, hogy imádkozol és felajánlod kis áldozataidat, és a Szűzanyának adod a szívedet. Lehet minden nap másért, vagy kilenc napon át ugyanazért a személyért. Lehet olyanért, akit te választasz, és lehet olyanért, akit a Szűzanya választ, így te nem tudod, ki az. Ezt a kilenc napon át tartó áldozatvállalást és imát hívják kilencednek.

A kilenced nem kötelező. Ám, ha úgy érzed, hogy a szíved kész felajánlani ezt a szép ajándékot Jézusnak és Máriának, akkor tedd meg. De gondold jól végig, mielőtt határozol, ne siesd el! Amikor pedig döntöttél, hogy elkezded, akkor cselekedj!

Felkészültél? Ha belevágsz, tapasztalni fogod, milyen csodálatos elfoglaltság lesz ez számodra, ami örömmel fog eltölteni, különösen, ha teljes szívedből csinálod!

Bátran kereshetsz valakit a családban, aki reggelente azt mondja majd neked: „Ma se felejtse el a kilencedet!” – így még buzgóbban keresd majd a megfelelő pillanatot,

hogy a nap során teljesítsd elhatározásodat, és imáddal és áldozatoddal segíts valakin.

Ha szeretnéd a győzelmeidet megragadhatóvá tenni, akkor kitalálhatsz valamit, amit minden győzelem után (azaz a kilenced minden elvégzett láncszeme után) megteszel. Lehet ez pl. az, hogy kis kavicsokat teszel egy szentkép elé minden nap, ezzel jelezvén, hogy megcsináltad. Vagy felfújhatsz minden nap egy lufit. Vagy a húsvéti koszorún kiszínezhetsz egy virágot. (Keress az ujsagban!) Hajrá! Jézus számít Rád!

Forrás: Emmanuel nővér: *Gyermekeim, segítetek, hogy Szívem győzzön! Nyolc Boldogság Katolikus Közösség*

Összeállította: z. v. t.

JÉZUS KEDVES KIS BARÁTJA!

Ha szétnézel a világban, sok szomorú dolgot láthatsz. Sok ember nagyon boldogtalan... Vajon lehet segíteni rajtuk? Vajon lehet a szomorúságot örömmé változtatni, s a rosszat jóra? Talán te is gondolkoztál már ezen! Elárulok egy titkot: Isten és a Szűzanya meg tudja tenni, hogy a rosszat jóra változtassák, de szükségük van hozzá a te segítségedre is!

100 évvel ezelőtt, egy messi országban, Portugália Fatima nevezetű falujában élt 3 gyermek: a legnagyobb

Lucia 9 éves volt, a középső: Francisco 8, és a legkisebb: Jacinta 6 éves.

Ezeket a gyerekeket egy szép tavaszi napon meglátogatta a Szűzanya, és aztán hat egymást követő hónap 13-án újra és újra eljött hozzájuk. Megmutatta nekik, hogy mennyi

ember szenved a bűn miatt, és azt is, hogy ez a szenvedés bizony nem ér véget itt a földön, hanem folytatódik a pokolban, ahová sokan önszántukból mennek. Főleg azért, mert nem is tudják, hogy van más lehetőségük, és mert nincs senki, aki megmutatná ezt nekik. Ezt a három gyermeket a Szűzanya arra kérte, hogy segítsen megállítani az akkor dúló világháborút, és imádkozzanak a szegény bűnösökért, hogy jók lehessenek és végül a Mennybe jussanak.

Ez az egészen igaz történet meglehet, hogy 100 évvel ezelőtt történt, de a Szűzanya hívása ma is itt visszhangzik, és neked is szól. Te is segíthetsz Jézusnak és Máriának, hogy a sok rossz és szomorúság jóra és örömmé változzon! Akarsz segíteni Nekik? Ha igen, akkor három dolgot tehetsz, amelyek egyenként is sokkal hatásosabb fegyverek, mint a puskák vagy a tankok, hát még ha egyesíted őket! Hogy mik is ezek? Az elsőről itt olvashatsz! A második kettőt, amely a szívből jövő imádság, és a szívünk felajánlása Máriának, a soron következő lapszámokban fogod megtalálni. Keresd majd!

A most bemutatott szupererős fegyver: az áldozat.

Egy kis áldozat, amit felajánlsz Jézusnak és Máriának, elűzi a rosszat és helyet ad a jónak.

Szűz Mária azt kéri, hogy amikor áldozatot hozunk, akkor mondjuk gyakran: „Ó, Jézus, Irántad való szeretetből és a bűnösök megtéréseért teszem...”

Tudni kell, hogy áldozatot hozni egy kicsit nehéz mielőtt megtesszük (amikor elhatározzuk), de nem annyira rettenetes közben, és mindig nagy-nagy öröm utána, mert Jézus iránti szeretetünk erősebb volt, mint az önszeretetünk.

Biztosan te is észrevetted már, hogy amikor odaadod a csokit valakinek, pedig neked is kedved lenne meg-

enni, nem könnyű lemondani róla. Utána viszont örül a szíved és ragyogó ajándékod van, amit felajánlhatsz Jézusnak és Máriának.

A legszebb az (ezt eddig biztos nem tudtad), hogy Jézus és Mária olyanok, mint a kincskeresők!

Folytonosan körbe járják a földet, hogy olyan gyereket találjanak, aki áldozat-ajándékot készített számukra. Ha találnak egy ilyen ajándékot, gyorsan elveszik... és tudod, mit csinálnak vele? Segítségére sietnek valakinek, aki veszélyben forog, bűnben, sötétségben él, vagy valami rosszat forral magában. Hála a te szívből hozott áldozatodnak, világosságot és kegyelmeket árasztanak ezekre az emberekre, s így eltávolítják a rosszat. Hol? Ez az Ő titkuk, mert egyedül Ők tudják, hogy hol kell a leggyorsabban segíteni. Talán a te városodban, talán egy másik országban. Egy nap majd megtudod a Mennyben.

Tudod, hogy imádságaidal és áldozataiddal még a háborúkat is megakadályozhatod? Hihetetlen, de igaz! A Sátán undorodik az áldozatoktól, mert ezek megzavarják piszkos munkájában. Az áldozatokkal legyőzhetjük őt.

Jézus egy nap majd eljön érted, hogy magával vigyen a Mennybe. Milyen csodálatos meglepetés lesz, amikor olyan embereket látsz majd Vele, akik azt mondják neked: „Köszönöm! Emlékszel, amikor kicsi voltál? Egy nap a testvéred kicsúfolt, és úgy döntöttél, hogy nem fogsz durván visszaszólni. Tudd meg, hogy ennek az áldozatnak hála, Jézus segített, hogy többé ne hazudjak, mint ahogy azt addig tettem, és most itt vagyok Vele a Mennyben.” Te pedig azt mondd majd magadban: „Milyen jó, hogy meghoztam ezt a nehéz áldozatot, nem gondoltam volna, hogy ilyen hatása lesz, csodálatos!”

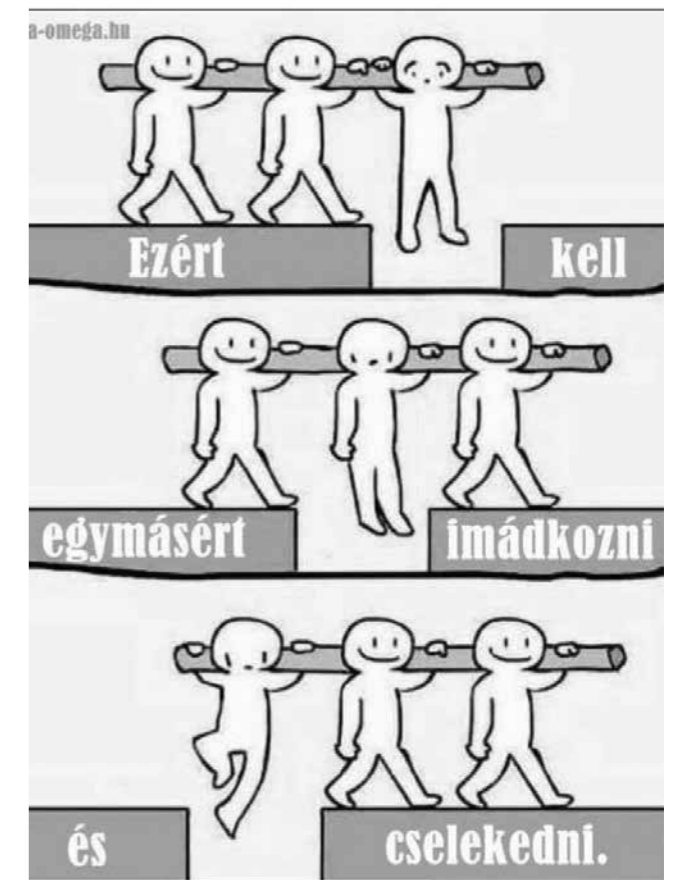

Most már tudod, hogyan segíthetsz Máriának és Jézusnak, hogy a rossz jóra változzon! Egyszerűen, kis áldozataiddal. Nem fog sok időt elvenni. De annál több szeretet kell hozzá! Belevágsz?

PÉLDÁK AZ ÁLDOZATOKRA

– Megvigasztalni egy barátot, aki szomorú, ahelyett, hogy egyedül hagynánk.

– Morgolódás nélkül, örömmel segíteni apának és anyának.

– Kedveskedni valakinek, akit nem nagyon szeretsz.

– Amikor valami butaságot csináltál, gyorsan mondd meg, ne akard elhallgatni.

– Semmit sem válaszolni, amikor valaki megbánt, és kérni Jézust, hogy segítse meg azt, aki rosszat mondott rád. Nem panaszkodni, amikor megbántanak.

– Odaadni valakinek kedves játékot, vagy egy kicsit a zsebpénzedből, hogy megörvendeztesd.

– Rögtön felkelni, amikor anya reggel felébredt.

– Csendben maradni, amikor szeretnél valami csúnyát mondani, kiabálni, és ehelyett szívedben Jézusra mosolyogni.

– Megenni mindent, ami a tányérodon van, amikor éppen nincs kedved hozzá.

– Otthagyni a tévét, hogy helyette valami hasznosat csinálj vagy imádkozz a bűnösökért.

Forrás: Emmanuel nővér: *Gyermekeim, segítsetek, hogy Szívem győzzön! Nyolc Boldogság Katolikus Közösség*

Összeállította: z.v.t.

Gyermekeink mondták, tették...

A 4 éves és 5 éves testvérpár csendben hallgatta a szentmisét. Egyszer csak a kisebb a bátyjához fordult és megkérdezte: *Mit jelent az, hogy „Uram irgalmaz?”* A nagy így válaszolt: *Ez azt jelenti, hogy „Kyrie Eleison”, ez egyszerű! – Ja! –* szólt a kistestvér teljesen megnyugodva.

Apa ima közben levette a korpuzsos keresztet a falról, és a házi oltárra tette. Később a 2 éves kislánya szinte ráhajolva, gügyögő, becézető, gyengéd hangon susmorogta: *Jézus, Neked mennyi bibid van! Nagyon fáj? Szegény! Adok rá pusztit!* –puszilgatta. Aztán elszaladt, hozott egy zsebkezdőt, és azzal törölgette. Közben gügyögve, gyengéden mondta: *Teszek rá sebtapaszt, jó? Ne félj, hamar meggyógyul! Majd jön a Mamád és megvigasztal! És meg is gyógyulsz! Jó lesz?*

Amikor a kis unokám hazajött a vasárnapi miséről, megkérdeztem tőle: *Kaptál kis keresztet? – Igen. – És kitől? – Jézustól!* Eltelt 2-3 hét és egy mise után megint feltettem a kérdést: *Ma kitől kaptad a kis keresztet?* – Erre azt mondta: *Mama! Már a múltkor elmondtam, hogy Jézustól!* Újra eltelt egy hónap, és a plébánián összehoztuk István atyával. Tágra nyílt szemekkel kérdezte tőle: *Te hol laksz?* Az atya erre megfogta a kezét, és bevezette a házba. Jó lett volna belelátani a kis szívébe, vajon mi zajlott le benne!

Amikor az unokám 3 éves volt, feküdt az ágyon, a délutáni alvásához készülődve. Egyszer csak nagyot kiált: *Mama, gyere, kérlek,*

nézd, kik vannak itt!? Ijedten beszaladok a szobába, ő ül az ágyban, kis szemei ragyognak, és fejecskejé felfelé tekint. Kis kezével jelzi, és mondja: Nézd, milyen szépek ezek az angyalok! Mama, látod, ott egy hófehér ruhás, egy kék ruhás, – és így sorolgatja!

Én csak állok némán, hang nem jön ki a torkomon. Ő meg nem tudja mire vélni, hogy én erre az Ő örömeire nem reagálok. *Mama szólj! Na, látod? –* Én halkán válaszolom: *Kis bogaram én nem látom, csak tudom, hogy az Órangyalkáink vigyáznak ránk, akkor is, ha nem látjuk őket. Ez mindig így lesz, ne felejtse el soha!* – Visszafekszik és édesdeden álomba szenderül.

Még élek ezt a pillanatot soha nem felejttem el! Dicsőség az Úrnak és a drága kis unokámnak, aki ezt az örömteli pillanatot meghozta számomra!

Sokszor elgondolkozom azon, hogy a szülők miért félnek gyermekeiknek Jézus szenvedéseiről mesélni, miközben pl. annyi borzalmat engednek látni nekik a tv-ben. Mi itthon gyakran beszélgetünk mindenféle életkorú gyermekeinkkel Jézusról, a keresztről és a haláláról is. Mindig ámulatba ejt, mekkora éhséggel, érdeklődéssel, ezer kérdéssel hallgatják e történeteket, s hogy olyan beszélgetések alakulnak köztünk, amelyek minket, felnőtteket is töltönek, és mélyítik a mi hitünket is.

Amikor a fiam 4 éves volt, a kertben játszottunk. Mivel valamibe nagyon belemerült, én rózsafüzérezni kezdtem magamban. Az utolsó tizednél hívtam, hogy menjek velem játszani. Egy kis időt kértem még, hogy befejezzem az utolsó tized rózsafüzért. Ő megkérdezte: *Miért, mi az a rózsafüzér?* Miután elmondtam neki, kérte, hogy hadd mondhassa velem. Akkor már kívülről tudta a Miatyánkot és az Üdvözlégyet is, ezért együtt mondtuk. Ezután majd' egy évig minden nap ő kérte, hogy mondjuk együtt a rózsafüzért! Azóta ugyan nem minden nap mondjuk, de

azóta is szívesen mondja, és többször rajta kapom, hogy magában imádkozik, amikor valami nehézsége adódik.

Mióta gyerekeim vannak, sokszor érzem, hogy a Jó Isten rajtuk keresztül akar tanítani.

Lányom elég nagy volt már mikor elkapta a báránymintát. A teste tele volt hólyagokkal, csak alig-alig volt szabad felület a bőrén a sok pötty miatt. Mikor már nagyon szenvedett, egyszer szinte sírva megszólalt: *„Nagyon szörnyű ez a betegség! Csak azért próbálok elviselni, mert tudom, hogy Jézus még ennél is többet szenvedett!”*

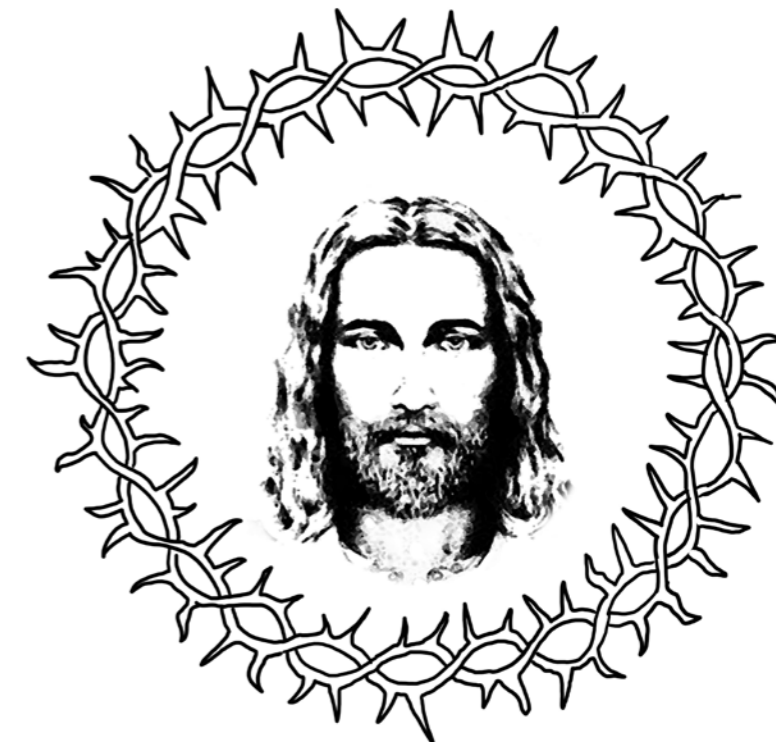
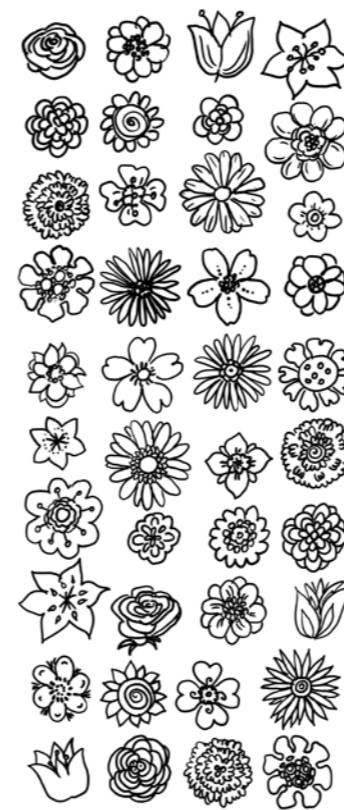

Akkor fogott meg először az a gondolat, hogy az Istennek oda lehet adni az életünket, mikor 6 éves körüli volt a lányom. Ezt a gondolatot sokszor forgattam magamban és valahogy nem tudtam elhinni, hogy ez jól működhet. Arra gondoltam, az önátadásban biztos valami megpróbáltatást fog kérni az Isten. Egyszer csak váratlanul elélem állt a lányom és azt mondta: *„Anya én Jézusnak akarom adni az életem!”*

Rettentően meglepődtem: honnan tudja, hogy pont ez a gondolat foglalkoztat engem is? Hogy lehet, hogy egy ilyen kislány ezt mosolyogva ilyen egyszerűen ki tudja mondani? Elszégyelltem magam. Ő tanított aznap.

5 évesen a fiam rettentően érdeklődött Jézus Keresztútja után. Kiszíneztük és kiraktuk a stációkat és ő folyton kérdezgette, hogy mi van rajtuk. Egyszer csak azt vettem észre, hogy az olvasni még nem tudó gyermekünk pontosan fel tudja sorolni a stációkat 1-14ig. (Néha még visszafelé is elmondta) Nagyon sajnálta Jézust és mérges volt a „gonosz katonákra”. Sillye Jenő megzenésített kereszttútját számtalanszor meghallgatta és mondta, hogy melyik állomáshoz tartozik. Szerintem azóta sem foglalkoztunk ennyit a kereszttúttal, pedig kellene... Sok kincs van benne elrejtve!

Gyűjtötte: z. v. t.

Húsvéti koszorú – A közös családi érénygyűjtő lapról az egyes jócselekedetek után ki lehet színezn egy-egy virágot, és kivágva ráragasztani a töviskoszorúra, hogy a tövis helyett virágok nőjenek. (Grafika: Hadiné Turcsik Kinga)

SZENT ÉLETŰ SZERZETESÉK NEHÉZ NAPJAI

Egyszer volt, hol nem volt, egy távoli, de nagyon ismerős vidéken Németország Baden-Württemberg tartományában, volt egy kolostor Maulbronn városában. Jámbor szerzetesek éltek itt szerény életüket, akik a böjti időszakban szigorú önmegtartóztatást fogadtak. Tartották is becsületesen, amíg bírták.

A hús utáni vágyuk olyan erősnek bizonyult, hogy a bűnbeesést is vállalva kitalálták, miként lehet elrejteni a húst az Úr szeme elől. Jó apróra vágva, fűszerezve tésztába rejtették, ez lett a Maultasche, más néven Herrgottsbscheißerle, az „Atyaúristen-átvágós”.

Miközben szigorúan böjt után elfogyasztjuk ezt a sváb ételt, mondjunk el egy imát lelki üdvükért.

Hozzávalók

A töltelékhez:

7,5 dkg húsos szalonna, 25 dkg vegyes darált hús, 20 dkg főtt spenót, 2 hagyma, 5 dkg petrezselyem, 3 tojás, 2 száraz zsemle

A tésztához:

1/2 kg liszt, 4 tojás, 2 evőkanál olaj, só

A felkockázott hagymát és szalonnát kissé megpirítjuk vajban. Az előtte beázott zsemleket egy tálba szaggat-

juk, majd a durvára vágott petrezselyemmel és spenóttal elkeverve ledaráljuk. Hozzáadjuk a megpirított hagymát és szalonnát. Ehhez a masszához jön a darált hús, majd belekeverjük a tojásokat, és sóval, borssal fűszerezük.

A vékonyra nyújtott tésztát derelyeszerűen megtöltjük és forró húsvésben negyed óra alatt kifőzzük. Megszórjuk apróra vágott petrezselyemzölddel és metélőhagymával, majd azonnal tálaljuk finom sváb krumplisalátával.

„Regionális specialitásként” 2009-ben az Európai Unió is elismerte a szerzetesek találmányát.

Dán Ildikó

Forrás: internet

Házasság hete

Karitás fogadalomtétel

Ministráns avatás

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ESEMÉNYEI

MÁRCIUS

1. jegyes kurzus kezdete és elsőáldozók bemutatása
8. elsőáldozók lelkinapja
22. elsőáldozók első gyónása
28. Kálvária takarítás

MÁJUS

16. 18:30 Hegyi mise – Kálvária este grill és karaoke parti
17. elsőáldozás
23. Nagymarosi Ifjúsági Találkozó
30. pünkösdi virrasztás a Kálvárián

JÚNIUS

1. Pünkösdhétfő, Egyházközségi Majális.
- 5–7. ministráns tábor
- 22–24. plébániai hittantábor
- 24–26. kisífi tábor

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: Negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Gáspár István plébános

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Turjányi Emese, Zollerné Várkonyi Tekla, Zoller Andrea, Drobilich Domonkos

KORREKTÚRA: Telegdi Ármin, Kosztráné Zoller Judit

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 400

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 180 Ft+Áfa/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy „TANÚSÁG”.

A NAGY KŐ

Egy szombat reggel a kisfiú a homokozójában játszott. Ott volt nála egy doboznyi autója és teherkocsija, a műanyag vedre és egy fényes, piros műanyag lapát.

Ahogy utakat épített és alagutakat ásott a puha homokban, talált egy nagy követ a homokozó közepén. A fiúcska körülásta a követ és így sikerült kiszabadítania a homokból. Nem csekély vesződséggel nyomta-taszigálta a követ a lábával. A fiúcska nagyon kicsi volt, a kő meg nagyon nagy.

Amikor a homokozóláda falához ért, azt látta, hogy nem tudja átgurítani rajta. A kisfiú csak tolt, nyomta, és a lapáttal feszítve emelte, de valahányszor azt gondolta, hogy előbbre jutott, a kő megbillent, és visszaesett a homokozóba. A kisfiú morgott, küszködött, taszította, lökte – de csak annyit ért el, hogy a kő visszagurult, és meghorzosolta pufók ujjait. Végül csalódottságában sírva fakadt.

Közben édesapja a nappali ablakából követte az események alakulását. Ahogy eleredtek a könnyek, egy óriási árnyék vetődött a homokozóban sírdogáló kisfiúra. A fiúcska édesapja volt az. Szelíden, de határozottan kérdezte:

– Fiam, miért nem vetted be minden rendelkezésedre álló erőt?

A kisfiú megsemmisülten zokogta:

– De hát azt csináltam, apa, hát azt csináltam! Minden erőmet beleadtam!

– Nem, fiam – helyesbített az apa kedvesen – Nem adtad bele minden erődet. Nem kértél meg engem.

Azzal az édesapa lehajolt, megragadta a követ, és kirkta a homokozóból.

Forrás: internet

